

Brdo

Ivica Prtenjača

Download now

Read Online ➔

Brdo

Ivica Prtenjača

Brdo Ivica Prtenjača

Glavni protagonist, ujedno i pripovjedač Brda, bivši PR u izdavačkoj kući i Muzeju suvremene umjetnosti, napušta svoju građansku egzistenciju, promocije, otvorenja izložbi, pozivnice i govore da bi se uspeo na brdo koje dominira nekim jadranskim otokom i od tamo, iz napuštene vojne karaule, pratio ljetno razdoblje otoka od požara. Ondje, u društvu psa i ostarjelog magarca, doživljava vrhunac svoga života.

Tekst nam pruža istančan i kompleksan uvid u junakovu nutrinu, ali istodobno i u kontekst u kojem živi, pa se tako na brdu te podno njega pojavljuju suvremeni hodočasnici koji odlaze na duhovne pripreme, bajkeri, izgubljene duše novoga doba, ratnici s PTSP-om, lovci, zlostavljači: otok itekako pamti traumatične devedesete. Sve se to pred čitateljem odmata polagano i nenametljivo, u okviru realistično ispričane priče koja se i na mikro i na makro razini gradi pomno i suptilno, baš kao što se piše najbolja poezija. Riječ je o duboko uznemirujućem tekstu, do pucanja nabijenom emocijama i traumatskim iskustvima urušenog, implodiranog urbanog pojedinca koji vapi za životnim smislom. Hoće li dočekati svoju katarzu?

„U središtu je Brda jedan od najvažnijih problema našeg doba: gubitak identiteta. No roman se ne iscrpljuje samo u tome, nego se čitatelju neprestance otkrivaju novi slojevi. Tako Brdo možemo čitati i kao priču o suvremenom svecu. Možda je uvijek koji druge razdoblje od požara i uokolo dijeli kruh uistinu sv. Franjo našeg doba? Ovaj je nam sjajan i kompleksan roman pomoći da ga prepoznamo.“
Zoran Feri

Brdo Details

Date : Published November 2014 by V.B.Z.

ISBN :

Author : Ivica Prtenjača

Format : Paperback 148 pages

Genre : Fiction, Contemporary

[Download Brdo ...pdf](#)

[Read Online Brdo ...pdf](#)

Download and Read Free Online Brdo Ivica Prtenjača

From Reader Review Brdo for online ebook

Vatroslav Herceg says

Kako sam se ubacio u radionicu književne kritike trebao bih se potruditi u vezi kritike ove knjige. No onda se pitam što ja to uopće pišem na ovoj društvenoj (kakva je ova mreža?) mreži. Odlučio sam sve što napišem ovdje prozvati kratkosvrtnom. "Review" mi je bezvezno i anglofono. A ja nisam bezvezan i anglofonan (bar sebi nisam bezvezan i anglofonan, za druge me boli korica). Dakle ja putem svog goodreads avatara pišem kratkosvrte. Imao sam žuvstvo izraziti se (ili se možda opravdati?) radi nestručnosti, nezgrapnosti pa i nesmotrenosti svojih kratkosvrta. Ukratko doživljavam ovu mrežu kao vlastitu platformu gdje mogu pisati kako i što hoću (bacaju li neologizme i zgrade gdje god). Ovo pišem nadajući se izazivanju pozitivnih rasta reggae vibracija kod svojih goodreads prijatelja (cijela plejada njih) te svih onih pauka Mreže koji slučajno zalutaju na moj profil (moj profil je potpuno javan te svatko može usmjeriti vlastitu njušku na njega).

Dakle slijedi još jedan moj kratkosvrt.

Izdanje VBZ-a iz 2014. donosi lijepo dizajniranu naslovnicu. Sama naslovnica je estetski lijepa unatoč minimalizmu u koloritu te u samom oblikovanju crteža. Stranice ovog izdanja usto jako fino mirišu!

Zanimljivo je kako se na samom kraju knjige javljaju reklame. Dvije stranice reklama Jane i Tisakmedie, u knjizi poput ove, govore nebrojeno mnogo stranica o podneblju i vremenu njena nastanka.

Sam jezik knjige posjeduje visoke doze jezične aktualizacije, primjerice možemo navesti jednu originalnu usporedbu "... ova kobasica bila je pravi muški doručak... Pristajala je u ovo jutro, ovaj dan i ovu scenu kao karipski crnac u sprint na sto metara." te još ovu zanimljivu metaforu, "...bez one teške i ustajale mučljivosti koja mi izvana vezuje udove, a iznutra zakopava misli."

Zanimljivo je vukovsko grafijsko rješenje "ajped".

Jezik je jednostavan, inovativan i opušten. Ritmičnost samog jezika usuglašena je s mediteranskom atmosferom same knjige.

Svijet otoka kojeg meću ostalim knjiga prikazuje je istinski primjer mediteranštine. Osjećaj se okus pome, cilić cvrčaka, moć zvizdana.

Sam glavni lik može na neki način biti smatran nasljednikom izmorenih, sumnjičavih, ogorčenih i nesretnih intelektualaca poput Janka Borislavića ili Filipa Latinovića. Lik nije intelektualac u pravom smislu riječi već u vidu toga da je svjestan more življenja te doživljava ostale kao zanimljive produkte dinaridskog krša. On je odsječen od ostatka ljudi.

Jednostavna koncepcija "Brda" ostavlja prostor za složena tumačenja. Ona je spona s univerzalnim doživljajem fizičkog izoliranja kao načina psihičkog nadilaženja nižih razina svijesti.

Ubojstvo je uistinu bilo pucanj ukotlovljen u strukturi knjige. Pucanj kao urlik u vrućini. Pucanj kao krik u boli.

Pogreb je pravilno predložio vampire devedesetih koji su ostavili one koje su zaveli.

Životinje su prikazane kao faktori koji na bitan način izgrađuju svemir ove knjige. Blavori i svinje istodobno upotpunjavaju kulisu romana te pridonose doživljaju samog otoka kao živog kriptomorfa.

Roman vrvi životom te smrću. Sluzavim, dlakavim, puzećim životom te bolesnom, nasilnom i neljudskom smrću.

Zanimljivo je roman zaokružen epizodama hranjenja pomama.

"Brdo" je ukratko osamljenost i vrućina.

Rainbow says

prtenja? a piše maestralno! iskreno, ogoljeno do srži. na momente su mi suze išle!
teško je napisati o ?emu je ova knjiga. no, ioanko, prava stvar je u savršenim re?enicama, ne u radnji.

Ankica says

Iako mu je naziv "Brdo", nagra?eni roman Ivica Prtenja?e komotno bi se mogao zvati i "Otok" jer ono što njegov protagonist radi odlaze?i u izolaciju, zapravo je vrlo "oto?no iskustvo". A otoci su specifi?na izmišljotina.

U romanu, što ga je žiri nagrade VBZ-a jednoglasno odabrao me?u 137 rukopisa, zapravo se ne radi ni o ?emu (ili o malo toga). Svi likovi koji su se kroz tekst prošetali, uklju?uju?i kuju i magarca na samrti, ondje su isklju?ivo u službi mentalnog stanja glavnoga lika koji iz grada bježi na oto?ko brdo, kao što hipici bježe u Indiju, a gdje ?e živjeti asketski u karauli i ?uvati prirodu od požara. I to je sve. No, može li uop?e više od toga?

Ivica Prtenja?a pravi je pisac, on zna kako hermeti?nu, zbijenu pri?u dodatno nabiti emocijama, vlastitom interpretacijom situacije, zadržavaju?i kontrolu nad tekstem koliko je uspijeva zadržati nad mislima. Pritom ne nudi odgovore (niti mu je to namjera), ve? umjesto toga "bocka" po mentalnom sklopu ?itatelja, drma ga u sitne sate iz sna (metafora!), komprimira prostor u uzak Krug (pa "Draškovi?eva ostavlja dojam jednog špageta"), širinu u jednu to?ku, i relativizira istinu potenciraju?i dualnost u svemu: grad i divljina, ludilo i razum, život i smrt, sre?a i o?aj, pomirenost i nada... Ogoljelo do kosti, zapravo - do otoka. Jer ondje nema ni?ega i život se promatra distancirano, kroz lupu, takozvano Oko ("Vidim pokojeg trka?a kako se treska sa slušalicama na ušima, turisti doista nemaju mjere, to im je valjda najvažnija odlika"), a ostali likovi pripuštaju se u pri?u oprezno, sa skepsom svojstvenom ?udacima.

Iako ?e neke od vas na ?itanje motivirati znatiželja: ho?e li izbiti požar, ho?e li junak "prona?i sebe", ho?e li se vratiti u grad, gdje je dramatika?, prava vrijednost ovoga teksta leži u re?enicama poput one koja opisuje ljude u potrazi za duhovnoš?u ("Bila su to neka siva lica koja ne ljube slu?aj, pa tako ne ljube ni metaforu") ili svojevrzne kreativce po narudžbi trenutka ("Kud god pro?em po ovom brdu, rušim ih i bacam to kamenje natrag u kaoti?nu i neljudsku prirodu. U koju ovi umjetnici žele po svaku cijenu uvesti malo ljudskog reda. Pa slažu, namještaju kamen na kamen i ostavljaju svoja uspravna govna na mjestima gdje su vjetar i kiša, potresi i pomaci, zamislili nešto sasvim drugo"); jer te su re?enice životnije od bilo kakve fabule.

Na prvi pogled reklo bi se da je autor, kao i pripovjeda? (a nisam sigurna koliko su te dvije uloge ovdje odvojive) prekaljeni cinik, onaj kojem "drugi" smeta, samotnjak kako u modusu vivendi tako i mentalnim odabirom, no zapravo je istina tek da je ovdje umor od svijeta nadvladao potrebu za socijaliziranjem. Što nipošto ne zna?i da je "?uvar otoka u ljetnom periodu" svojim bijegom postao imun na emocije. Dapa?e, on ih preta?e u slike.

A od ?injenice da je pjesnik, slikar rije?ima, Prtenja?a ne može i vjerojatno ne želi pobje?i. On zna kako zalediti prizor, konzervirati trenutak, izdvojiti se, a uroniti u emociju.

"Oko uznemiruje. Njegova snaga ponekad boli. Sloboda koja se kroz njega ulijeva u moju glavu opasna je. Ljudi sjede po palubama. Grle se na rivi. Ulazi kuter bijel kao jaje. Gola tijela ni?u iz japanki. Povija se ljeto po kosama punim soli, po rukama punim ljubavi. Oko je proketo, njegov krug je cenzura stvarnosti, stilski odabir. Njegov krug je dobar stih. Sve me boli. Moram se maknuti od Oka."

Nije li ovo poezija?

Anamarija says

magarac tko ne pro?ita ovu knjigu!

Prtenja?a u Brdu kroz pri?u o tovaru i ?oviku donosi preciznu mjeru Izgubljenih - ljudi, nas, bez identiteta i Puta.

Klara says

Lako ?itljiva, odmaraju?a (unato? nekim mu?nim temama), sasvim obi?na nepretenciozna knjiga. Nema tu neke potrage za smislom, dubljim zna?enjima... Iako me na trenutke taj autorov nihilizam smetao, svejedno mogu re?i da mi je Brdo sasvim solidan roman, a stilski ipak više od toga.

Zvonimir says

"Smiri se. Visoko si i sam. Ljudi su daleko od tebe i nitko, ali nitko od tebe ništa ne o?ekuje, MOžeš ostati nepomi?an danima. Možeš ovdje oboljeti, umrijeti. Nikome ništa ne duguješ. Smiri se i pokreni ruku koju osje?aš slabijom. Tek onda sve ostalo."

"Tražio sam umor tijela, prazninu uma, mir srca. Previše."

"...ako želiš da nešto prestane, samo stani na jedno mjesto i ne ?ini ništa. I ja sam doista stao... Stao sam jer je moje srce zamijenilo mjesto s poklopcem kanalizacijske šahte na zelenom valu u Zagrebu."

"Alkohol je odnio svoje an?ele, a meni ostavio samo svoje otrove."

An?ela ?epnja says

Odlicna!

Mira Margitta says

Nije lose,ocjena 3+

Maja Shinigami says

Prtenja?a kao pjesnik mi je oduvijek bio draži od Prtenja?e pisca, najvjerojatnije zbog prekul poeti?nog na?ina na koji se izražava. Zbog toga mi i je, ve? godinama, na prvome mjestu od svih suvremenih hrvatskih

pisaca, iako je u srednjoj to bio Rešicki, ali ni trenutno drugo mjesto nije tako loše.

Stvar kod Prtenja?e pisca je da mu je na?in izražavanja puno bolji od tema o kojima piše, tako je to i ovdje u "Brdu" kao što je i u "Dobro je, lijepo je".

Ina?e nisam pretjerani fan realisti?kih tematika, ako nema barem malo fantastike uvijek mi je dosadno i naporno. Kod Prtenja?inih romana to nije tako. Ovaj roman nije sjajan i prejeben i predobar. Nije duga?ak, ima minimalan broj dijaloga koji se sastoje po dvije odsje?ene re?enice ali ipak ima težinu.

?itavim romanom prevladava užasna melankolija, zagušenost životom i besmislenoš?u i temelji se na suprotnostima. Osnovna suprotnost je i osnovna radnja romana - protagonist je osamljeni mizantrop koji jedno ljeto odlazi na brdo kako bi okoliš ?uvao od požara potaknut nesre?om na Kornatima, odnosno kako bi sprije?io takvu novu nesre?u. Suprotnost se nalazi i u dvije životinje koje mu tamo prave društvo - šutljivi i tromi magarac i razigrani, dobro?udni pas, možda ?ak i predstavljaju?i dvije strane u njemu samome.

Roman je tako?er i pun tragedija, trauma i loših iskustava od kojih se sam protagonist i pokušava isprati samuju?i usred ni?ega.

Tekst bi zapravo bio veoma dosadan da nema Prtenja?inog iznimnog talenta u odabiru rije?i i slaganju re?enica kojima ?itatelja može dirnuti duboko i iskreno.

Preporu?am svakome tko se nije ubedio?ao ve? duže vremena i fali mu taj filing.

Antula says

dodaj
svoje ime muškarcu
on ga drži na jeziku vrti me?u usnama
zareže fino nepce i pjeva
sve drugo bi od jasno?e otkinulo
zna?ajno tijelo malene / velike zjenice
sve drugo bi me pokosilo
sirovo sunce u podne pada kroz mene
da bar izgubim šutljive slamnate ruke
na plamenim vodopadima tvojih
svilenih le?a
da malo lunjam niz ulicu oko
300 godina
ti ?eš le?i taj potpuno
nepoznat muškarac disat ?e u
hodniku i ti ?eš ?uti kako
ovaj trenutak savija tugu i
pakira je
kao lijepi talog
u oku

ivek, vrati se poeziji

Obožavatelj Knjiga says

Ovo nije tip knjiga kakve ja op?enito ?itam. Roman govori o bivšem PProvcu u izdava?koj ku?i i Muzeju

suvremenih umjestnosti (pripovijeda?) koji odlazi na brdo na jednom otoku. Knjiga je jako realna te zbog toga me i privukla da je pročitam. Knjiga je na početku bila prosjek, ali meni je kako se odmicala knjiga kraju bila sve bolja i bolja. Ima svoje mane, a najveća je šta ima dosadnih dijelova, ali ih nema puno. Kao što većina zna na Goodreadsu možete dati cijelu ocjenu, a ne ocjenu izmehu. Zato sam na svom profilu dao pet zvijezdica. Ako želite pročitati realistični pogled na svijet i kako je pobjeći od svih i svega na jedno brdo ovo je knjiga za vas.

Marina says

Prvo što moram reći, jest da glavni lik uopće ne napušta svoje radno mjesto na HRT televiziji, nego ide na **najobičnije tromjesečno ljetovanje**, no tijekom promocije ove knjige autor i nakladnik nas zavaravaju da je riječ o nekom čovjeku koji je spreman sve napustiti - tako što ode u osamu tijekom godišnjeg odmora. Pitam se je li poanta ovog romana prikazati čovjeka koji želi godišnji odmor provesti u osami, ili o čovjeku kojemu je bilo dosta iluzije u kapitalističkom načinu života.

Proza ovog romana je izrazito pjesnička, jer se autor navikao pisati pjesme, i to me ne smata baš mnogo, budući da čitam Zmije Nikonimora, isto djelo autorice koja je prije bila pjesnikinja, no moram pohvaliti autora koji je uspio da proza u romanu bude istodobno dobro napisana, preseratorska, pjesnička, jednostavna i pitljiva, pa mogu reći da sam nešto naučila. Ako ništa drugo, onda to da možeš imati iznimno dobro napisan tekst u romanu, ali da je sadržaj veoma prosječan i da se ne slažete s autorom oko pogleda na svijet.

Roman je pisan u prvom licu, i samo jednom gledište se mjenja s glavnog lika na nepristranog sveznajućeg promatrača.

Ima puno čakavskih riječi, ja ih nisam sve razumjela, iako sam Dalmatinka, no možda je dijalekt, kojim je autor pisao, sa nekog kvarnerskog otoka.

Roman se brzo čita, i mene ne smetaju romani koji drugi nazivaju dosadnima, no priča bi mogla biti dosadna ljudima kojima su "Patnje mladog Werthera" bile dosadne. Naime, roman je prepun emocija stanovnika tog otoka, bilo oni privremeni ili stalni. Autor također opisuje jedan dio Hrvatskog društva, donosi razne male kritike stanovnika sela, usporedbe su *kreativne*, roman je dosta tmuran, no ne bih ovo preporučila čovjeku koji želi čitati zabavne romane.

Ja se ne sjećam kako se lik zvao, prilično sam sigurna da autor to nikad nije odao, no zadnja rečenica u djelu je (view spoiler) Istina, jedan od rijetkih romana u kojem nikad ne saznamo kako se zove glavni lik. Iako, ne jedini. I autor se doista potrudio *svako malo* (<i>koketirati s čitateljem, kao u navedenom primjeru, no to jenakon nekog vremena dosadilo

Radnja romana se događa na otoku (a na kraju knjige je par rečenica dok lik plovi s trajektom), dok metodom veoma česte retrospekcije subjekt radnje se prisjeća što se zbivalo prije nego što je došao na otok. Već u drugom poglavlju, vraćamo se u prošlost, pa se sadnašnjost i prošlost veoma često izmjenjuju. I saznajemo što se dogodilo u jednoj obiteljskoj kući

Pejsaž je veoma dominantan u romanu, naravno, budući da je naš junak! došao na odmor u malo turističko odredište, i da provodi većinu vremena u osami. Od životinjskih sudionika u radnji imamo: 1) magarca Viskontija, 2) kunicu Cibu, 3) blavora koji plaši glavnog junaka i 4) lešinare.

Ima par dijelova koji me izrazito posjećuju na katoličanstvo. Jedan od primjera je kada glavni lik alternativcima ponudi sardine i kruh preleven maslinovim uljem, te nam autor jasno napiše da je namjera

glavnog lika bila da prikaže metaforu s Isusovim ribicama. Tu je i želja subjekta radnje da djeli tek ispešene kruške nepoznatim ljudima.

Onda je tu priča o junakovom ocu i njegovom prijatelju koji je (view spoiler) Dio koji me tu posjetio na katolicizam jest: (view spoiler).

Još jedan primjer gdje autor uvodi motive katolicizma jest kada glavni lik doživi (view spoiler)

Ovaj roman je u svojih 148 stranica dotakao se mnogih tema - od turizma u nekom malom otoku, droge, otuđenog modernog svijeta, žalosnom stanju u kulturi, straha od zmija, piromaija, problem odlaganja smeća, (view spoiler), itd. Možda bi se ovaj roman moglo nazvati zanimljivim, no ja bih prije rekla da je to teški i zamorni roman.

Pozdrav eydis.co članovima!

Mare says

Roman je kratak, a i brzo se čita. Nisam sigurna bi li se svidio svakome. Ja nisam očekivala mnogo i priča mi je "lijepo legla".

Ovo je priča o svijetu koji traži neku svoju svrhu i nalazi je u otuživanju tako da odlazi živjeti (relativno) sam na osmatračnicu na brdu jednog otoka kako bi dojavio vatrogascima u slučaju požara. No, on nije doista sam, sa sobom ima magarca Viskontija, blavore i povremene susrete sa lovcem Tomom, turistima i divljim svinjama.

Ovo nije priča kao Coelho Alkemičar pa se razočarati oni koji žele čitati nešto takvo, dosta je obična, hrvatska, dalmatinska.

Tonkica says

Očekivala sam više..

Sam čovjek na brdu tri mjeseca bi sigurno imao puno više razmišljanja o onome od čega je tu pobjegao.

Josipa Cvelić says

ova knjižica se ne čini ko neko literarno remek-djelo ali uspjela mi je napraviti nešto što neka od tih remek-djela nisu. uvukla me i teleportirala na to brdo. na to brdo, kolibu na planini, izolirani otok, na koje poželim otići kad god me život i ljudi zaguše svojim intenzitetom. tako da se osjećam pomalo ko da sam i ja odmorila od svega čitajući ovaj kratki roman. i nekako ne bi to bilo to da je roman duži, teži, već remek-djelo od ovoga što jest... trebao je biti baš ovakav da doprinese tu jednostavnost pukog postojanja.
